

Η κατάστασις αὕτη τοῦ ὄφθαλμιατρείου ἀποδιάνει οὐλιβερωτέρα, διότι εἰς τὸ καθ' ἀπασαν τὴν Ἀνατολὴν μοναδικὸν τοῦτο νοσοκομεῖον τῶν ὄφθαλμιώντων συφρέσσυσιν δισημέραι ἀσθενεῖς ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν, ὅπου ὑπάρχει διεσπαρμένη ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ φυλή, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ζένοι προθύμως εἰσὶ δεκτοί, διότι ἐνώπιον τοῦ πρὸς τὸν πλησίον καθήκοντας πάντες ἔσμὲν συμπολῖται καὶ ἀδελφοί· ἐπειδὴ δὲ τοιουτοτρόποις ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ πλατύνεται κατὰ πολὺ, ἔχει προδῆλως ἀνάγκην πολλῶν χρηματικῶν μέσων, ἵνα ἐκπληρώσῃ πρεπόντως τὸν ἔθνος καὶ γενναῖον σκοπὸν καταστήματος ἀληθῆς εἰπεῖν πανελληνίου.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλην οὐχὶ σμικρὰν ἔθνικὴν ζημίαν συνεπάγει ἡ ἔνδεια αὕτη τοῦ ὄφθαλμιατρείου· διότι ἐν αὐτῷ διδάσκεται τὴν ὄφθαλμιατρικὴν καὶ ἔξ αὐτοῦ ἀρύεται τὰς περὶ τὸν ὑψηλὸν τοῦτον κλάδον τῆς Ιατρικῆς πρακτικὰς γνώσεις ἡ εὐμαθὴς ἐκείνη τῆς Πατρίδος νεότης, ἡ φιλοτίμως ἀγνονιζομένη τὸν καλὸν τῆς ἐπιστήμης ἀγῶνα ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πανεπιστημίῳ.

Πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τούτων τοῦ ὄφθαλμιατρείου ἐν μέσον ἔχουμεν ἀσφαλὲς, ὃ ἀποταθῆμεν καὶ αὐθις εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀπανταχοῦ ὅμογενῶν, ὃν ὁ ὁδολός ἐπροίκισε τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἴδρυματος. Πεπεισθωσαν οἱ γενναιόρρονες οὗτοι ἀδελφοὶ ὅτι αἱ συνδρομαὶ αὐτῶν δὲν θέλουσι χρηπιλεύσαι πρὸς τινὰ τῶν κενῶν ἐκείνων ἐπιδείξεων, καθ' ὃς πολυτελῆς ἐπενδύτης καλύπτει τὴν ἐσωτερικὴν ἔνδειαν, ἀλλ' ὅτι ἔσονται ἀληθῆς ἀγαθοεργής πρὸς δυστυχεῖς παρὰ τοῦ καταστήματος τούτου προσδοκῶντας τὸ φέρειν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Μαρτίου 1864.

Η Ἐπιτροπὴ τοῦ ἐρ Αθήναις ὄφθαλμιατρείου

† ΑΘΗΝΩΝ ΘΕΟΦΙΛΟΣ, Πρόεδρος.

Α. Φ. ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ. Γ. Π. ΣΚΟΥΖΕΣ.

Κ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ε. ΛΑΝΔΕΡΕΡ. Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ.

ποτὲ τοὺς βράχους εἰς τοὺς ὅποίους συνήθως κατοικεῖ, εἰ μὴ ὅταν οἱ δινεμοι ταράττωσι τὰ κύματα τοῦ ἰκεανοῦ· μόνος, φαίνεται ὅτι ἀρέσκεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ταραχῆς· μόνος, φαίνεται ὅτι εὑρίσκει εὐχαρίστησιν ἐν τῇ ταραχῇ ἥτις λυπεῖ τὸν ἀνθρώπον.

Ἡ φύσις δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸ οὔτως ἀλλόκοτον πεντὸν νὰ ἔναι πρᾶγμα εἰς τὰς ἔξεις. Θύει ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν του πᾶν τὸ ἔχον ζωὴν, τρέφεται ὑπὸ ιγθίων, τοὺς ὅποίους διώκει εἰς τὴν ἐπιφύνειαν τῆς ταπαγμένης θαλάσσης· ἡ, ὅταν ἐπικρατῇ γαλήνη, διὰ νὰ καταπαύσῃ τὴν ἀγρίαν δρεξίν του, ἐπισωρεύει εἰς τὸν στόμαχόν του σάρκας σεσηπούχας, ἀ; ἡ θάλασσα ἐκβράζει εἰς τὸν αἰγαλόν. Ο λάρος μεταναστεύει ἐπειτα καὶ κρύπτεται εἰς τὸ κοιλωματοβράχου τενὸς μακράν ἀπέχοντος, τὸν ὅποῖον μόνον ἐν καιρῷ τῆς τριχυμίας ἐγκαταλείπει πάλιν· τότε δὲ πλησιάζων εἰς τὰς πόλεις, αἰωρεῖται ὑπεράνω τῶν κωδωνοστασίων τῶν ἐκκλησιῶν, κινῶν μετὰ κρότου τὰς ὑπολεύκους αύτοῦ μεγάλας πτέρυγας εἰς τὸν κυανοῦν δρίζοντα. Εάν κρίνωμεν ἐκ τῶν ἀπεγκυῶν έξεων τοῦ πτυνοῦ τούτου, τοῦ μηνυτοῦ τῆς τριχυμίας, ἐπρεπε νὰ ἔχῃ σχηματισμὸν οὐχὶ τόσῳ κομψόν· τούναντίον δημως, ὃ σχηματισμὸς αὐτοῦ ἔχει ἱκανὴν ἀναλογίαν. Άλι πτέρυγές του, ὃν ἡ διάμετρος εἶναι δύο ποδῶν, βαστάζουσι σῶμα δεκατριῶν δακτύλων μήκους· τὸ πτέρωμα ἔχει λευκόφων· δημιουρέν ἐκάστου ὄφθαλμοῦ ὑπάρχει στίγμα μελανὸν ἀντίθετον πρὸς τὸ ἐρυθρὸν τοῦ δάκρυφους του· οἱ ἐρυθρόγρασις δὲ αὐτοῦ πόδες εἰσὶν ὡπλισμένοι διὰ μελάνων ὀνύχων.

Καίτοι ἡ θάλασσα φαίνεται εὖσα ἡ μόνη τοῦ λάρου πατρὶς, ἀφίπτεται δημως ἐνίστε μακράν αὐτῆς διὰ νὰ ἀναπλεύσῃ τοὺς ποταμοὺς, ἐκεὶ δὲ φονεύεται ὑπὸ τοῦ θανατίμου μολύβδου τοῦ ἐνεδρεύοντος κυνηγοῦ, διστις στολίζεται πολλάκις διὰ τῶν πτερῶν τοῦ θύματός του, ἀποβάλλων, ὡς ἀηδῆ καὶ ὅγευστον, τὴν ἴσχυνταν αὐτοῦ σάρκα.

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν.)

ΔΙΚ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1, 1864.

Ὄταν ὁ κεραυγὸς διασχίζῃ τὸν δρίζοντα καὶ αἱ νεφέλαι συσσωρεύονται, ὁ δειλὸς ἀλιεὺς ἐπανέοχεται εἰς τὸν λιμένα καὶ αἱ δξεῖαι φωναὶ τοῦ λάρου ἀκούονται.

Πρόδρομος τῆς τριχυμίας, ὁ λάρος δὲν ἀφίνει

(1) *Larus rissa, cinereous et nævius.* Σ. τ. M.

Ἐορταζομένης τῆς 25 Μαρτίου, ἔφθασεν ἡ εἰδησίς τῆς ὑπογραφῆς τῆς περὶ Ἐπτακαντοῦ συνθήκης καὶ τὸ ἐσπέρας τριμελής τις ἐπτακαντακή ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Κυρίων Παδοβᾶ, Α. Βαλαωρίτου καὶ Κ. Λορθάρδου συγκαμένη, ἥτις παρουσιάσθη τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸν βασιλέα. Διὰ δὲ τοῦ γαλλικοῦ τῆς Πέμπτης ἔφθασε καὶ ἡ συνθήκη αὐτὴ ἔχουσα ως ἔξτις.